

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Душанке Марјановић, чланова већа, са саветником Врховног суда Србије Ружом Урошевић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца М.Ј. из чији је пуномоћник

против закључка Повереника за информације од јавног значаја Републике Србије, број 07-00-01419/2006-03 од 23. 10. 2006. године, у предмету информација од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 28. 02. 2007. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Побијаним закључком, одбачена је жалба тужиоца изјављена због недобијања тражених информација по захтеву поднетом дана 11. 09. 2006. године, заступнику Републике Србије пред Европским судом за људска права, као недопуштена.

Тужилац је у тужби оспорио законитост побијаног закључка истичући да се заснива на погрешном утврђеном чињеничном стању и на погрешној примени материјалног права. Сматра да заступник Републике Србије пред Европским судом за људска права из члана 4. Уредбе о оснивању службе за људска и мањинска права означава својство државног службеника на положају као физичко лице, а не државни орган, и да заступник Републике Србије пред Европским судом за људска права из Уредбе о заступнику Републике Србије пред Европским судом за људска права означава државни орган, а не физичко лице – државног службеника на положају. Према томе, против акта органа јавне власти – заступника Републике Србије пред Европским судом за људска права може се изјавити жалба Поверенику за информације од јавног значаја Републике Србије на основу одредбе члана 22. став 1. и члана 23. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја уз примену одредаба закона којим се уређује општи управни поступак код другостепеног органа по жалби. Предлаже да суд тужбу уважи и поништи оспорени закључак.

Тужени орган, у одговору на тужбу, остаје при разлозима из образложења побијаног закључка са предлогом да Врховни суд Србије тужбу тужиоца одбије као неосновану.

3.

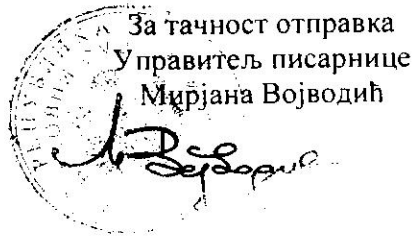
Налазећи да доношењем побијаног закључка није повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је тужбу тужиоца одбио као неосновану, одлучујући као у диспозитиву пресуде у смислу члана 41. став 2. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 28. 02. 2007. године, У. 6083/06

Записничар
Ружа Урошевић, с.р.

Председник већа-судија
Љубодраг Пљакић, с.р.

МБ